

אחר שגולל את כל הידוע לו, הציע לה להתפייס ולסלק את הצלע השלישית מחייהם.

במהלך השיחה התחיל פליצה לגלות סימנים של עצבנות. הוא ניסה להתערב ולהניע את ג'ני מלדבר עם בעלה. אילן הודיע לו, כי אין לו רשות להשאיר בבית והורה לו לעזוב. אז אמר האסיר-ברשיון לאשת חברו, שלא תאמין לבעלה ושרק איתו יהיה לה טוב. הוא טען, שלא יעזוב את הבית, מפני שהוא צריך להגן על

ג'ניפר צנטנר, מזכירתו של שמואל תמיר, היתה על פי כתבי-האישום, הסיבה לפיצוץ.

עורך-הדין שמואל תמיר. בני-הזוג הוקסמו מן הצעיר החביב, ושמוחו שהוא שוהה בחברתם.

פליצה היה אז חסר מקום-מגורים קבוע, נהג להתארח מדי פעם ללינת לילה בבית ידידיו. אחר כך פינה לו צנטנר חדר במיפעל שלו.

כעבור כמה חודשים התגלעו סיכסוכים בין צנטנר ואשתו, שהלכו והחריפו. הי דברים הגיעו לידי כך, שהשניים כבר ערכו ביניהם חוזה-גירושין והבעל עזב את הבית. פליצה הפגין בסיכסוך זה את ידידותו לשני הצדדים, והיה נראה כאילו הוא מנסה לפייס ביניהם. אולם במשך הזמן הבחין הבעל כי בין מילות השידול לעשיית שלום-בית, מטפף פליצה לאוזנו דברי רעל על בגידות-כביכול של אשתו, תוך שהוא מציע לו להתעלם מהן למען אי-חוד המישפחה.

תחילה לא ידע צנטנר כיצד להתייחס לדברים, עד שהחל מבין כי פליצה מגלה מעורבות בחיי-המישפחה שלו הרבה מעבר למקובל.

בהמשך גילויו, הסתבר לצנטנר כי חברו מרבה לבקר את אשתו, בהעדרו מן הבית. הדברים הגיעו לשיאם, כאשר עזב התעשיין את הבית ועבר להתגורר בנפרד. גודע לו,

אולם המישרה נקטה כלפיו בצעד מתוחכם. לתא-המעצר במישרת מרחב דן ברמת-גן, שם הוחזק החשוד, הוכנס הי עבריין שלום לוי (שמו הקודם: לויא ברקוש גנוב. הוא הציע לפליצה לגנום מבקבוק בירה מכבי, שהביא עימו, ופתח איתו בשיחה.

למחרת מסר לוי עדות מפורטת לרס"ר יוסי רוטר ממרחב דן, שבה טען כי פליצה הודה לפניו בהטמנת הרימון מתחת לכיסא וכי סיפר לו את כל השתלשלות העניינים, שקדמה למעשה. בעדותו, הוא גם טוען שפליצה גילה לו, שחסט ואיים על חברתו לשעבר, סילביה מרמלשטיין.

על-סמך עדותו של לוי, הוגש נגד פינחס סגן כתבי-אישום. בנוסף לנסיחו הרצח של צנטנר, הוא מואשם גם בפרשת הסחיסות והאיומים מחברתו.

דלן תיאור פרשת הפיצוץ, עלי פי כתבי-האישום הדרכים שהושגו מעו כבית-המישפחה, בעת הדיונים על הארכת מעצרו של פינחס סגן, ושל החשודים ששוחררו לבסוף: לפני כשנה וחצי הכיר צנטנר את פליצה התחיל להעסיקו בעבודות שיפוצים בי מיפעל שבעלותו, פליצה שוחרר לפני

הנאשם

פינחס (פליצה) סגן, הורשע בעבר ברצח ד"ר מאסר-עולם. הוא שוחרר אחרי 12 שנים, לאחר חנינה מנשיא המדינה.

המישפטי של בעלה. היא היתה חולת-לב והיתה אמורה לעבור ניתוח לבריאותה. אולם עוד לפני כן היא מתה מהתקף-לב.

בתחילה חשדה המישרה כי ברעט אכן מעורב בפיצוץ, אולם אחר-כך התמקד החשד סביב פליצה בלבד. הסתבר, ש-פליצה נסע מוקדם בבוקר, כמה שעות לפני שאירע הפיצוץ, לאילת, שם התאכסן בבית-מלון. הוא חזר בליל אותו היום לתל-אביב, ונסע לג'ניפר כדי לשאול אותה מה קרה.

על-כאן פרשת הפיצוץ.

חקירה בהתנדבות

פרשת הרצח, שבו הורשע פליצה לפני 17 שנים, דומה להפליא בפרטים רבים לפרשה הנוכחית. או הוא נאשם, כי בשנת 1965 רצח את סלים דבי ברמת-גן. הוא הורשע בשתי ערכאות ונגזר עליו מאסר-עולם. מאז שנעצר, זעק כי הוא חף-מפשע. הוא טען, כי נפל קורבן לראיות נסיבותיות, וכי לא היתה לו כל סיבה לרצוח את דבי.

אך העובדות דיברו בעד עצמן. פליצה הכיר את סלים דבי באמצעות ברחה מקמל. פליצה וברחה עבדו יחדיו זמן מה בבית החרושת ויטה ברמת-גן, התיידדו והפכו לנאהבים. הוא היה בן 26, והיא בת 32. הם ידעו כי הפרש הגילים ימנע מהם עתיד משותף.

הרומן ביניהם נמשך עד נישואיה של ברחה. לדבריה, ניסה פליצה לקיים איתה יחסים גם אחרי נישואיה לסלים. אך היא דחתה אותו מעליה, הסבירה לו כי הכל ביניהם הסתיים. אולם הוא לא היה מוכן להסכים לכך.

לא עברו שבועיים מאז החתונה, ופליצה בא אל אחיו של סלים ושאל אותו אם אחיו יתגרש מברחה, כשישמע שהיא בוגדת בו. הוא סיפר לו, כי ראה בחור שחרחר יוצא מדירתם של סלים וברחה. למחרת בבוקר, מצא סלים מיכתב על חלון מכוניתו, שבו נכתב כי אשתו בוגדת בו. הוא חשד כי פליצה הוא שכתב אותו, ובאותו ערב, כאשר ביקר פליצה כמיהגו בבית הזוג דבי, חקר אותו סלים עליכך. פליצה נעלב מאוד.

הוליה נוספת בשלשלת החשדות היתה שיחת-טלפון, שקיבל דבי יום לפני מותו. קול מיסתורי הודיע לו, כי אשתו בוגדת בו. למחרת אחרי-צהריים הגיעה ברחה ביחד עם פליצה, שליווה אותה, לביתה. כאשר פתחו את הדלת, ניגלה לעיניהם מחזה זועה. סלים שכב על ריצפת-המיטבה, כשכל גופו שותת דם.

בדיקה שלאחר המוות גילתה, כי סלים נחנק, הוכה בחפצים קשים, ונדקר דקירות רבות בכל חלקי גופו.

פליצה, שהורשע ברצח, שוחרר מן הכלא כעבור 12 שנים, בעיקבות חקירה מישפטיית שבוצעה הפרופסור דויד ליבאי, שקיבל על עצמו את העבודה בהתנדבות. הוא הצליח להצביע על עובדות, שמהן אפשר היה להסיק שאשמתו של פליצה לא הוכחה מעל לכל ספק סביר. כתוצאה מכך, זכה האסיר לחנינה מנשיא המדינה ויצא לחופשי.

עתה שוב טוען פליצה כי הוא חף ממשע. אית נכונה טענה זו — על כך יפסוק בית-המישפט. יוסי הימן

האשה

ג'ניפר צנטנר, מזכירתו של שמואל תמיר, היתה על פי כתבי-האישום, הסיבה לפיצוץ.

זכויותיה של האשה. בשלב זה ניגש אילן להתקשר בטלפון למישרה, ורק אז עזב פליצה את הבית. כעבור חצי שעה הגיע למקום אחיו של פליצה, דויד סגן, בן 26, המוכר גם כדויד צבר. הוא איים כי כל העניין לא יגמר בטוב, אם אחיו לא יחזור לחיות עם ג'ני בוילה, וכי הוא ואחיו לא יבחרו בכל דרך, כדי להשיג את מטרותם. על איום זה הגיש אילן צנטנר תלונה במישרה. בעיקבות המיקרה, המשיכו להגיע לביתו של אילן צנטנר איומים שונים בטלפון על חייו, על חיי בני-המשפחה ועל עסקיו. לא רק אילן וג'ני, שהתפייסו וחזרו לחיות ביחד, חששו לחייהם, אלא גם האח אבנר, שהיה מעורב בסילוקו של פליצה, ואשתו, חניתה.

באותה תקופה קיבל אילן איום טלפוני מיוחד במינו, שבו נאמר לו: „תמי מחכה לך! תמי היא אשת חבר מילדות של אילן. שנפטרה לפני שנה וחצי. צנטנר זיהה את הקול בטלפון כקולו של אותו חבר, שעמו דויד ברעט. פירושו של האיום הוא, שצנטנר עתיד למות ולהגיע אל תמי המנוחה. גם על איום זה התלונן התעשיין במישרה.

דויד ברעט, בן 39, הוא שותפו של דויד צבר, אחיו של פליצה, בעסק ליבוא ולמימך עגלות וצעצועי ילדים ברמת-גן. למעשה, אין לברעט קשר ישיר לפי פרשה הרומנטית בין ג'ניפר ופליצה, אולם יש לו סיכסוך עם צנטנר בעניין אחר.

ברעט, המתגורר כיום בבתיים, עבד בעבר בשגרירות ישראל באיטליה. הוא נתפס שם בגניבה מן השגרירות ונדון בארץ לשתי שנות מאסר. אחרי ששוחרר, פתח עסק לייבוא עגלות-ילדים, ביחד עם צנטנר ואחריים. אולם בעסק התגלו כל העת שיבושים כספיים וכתוצאה מכך פרש צנטנר, וגם שותפיים אחרים התחלפו. צנטנר שמר עדיו על קשרי ידידות עם ברעט. אולם הוא ניתק אותם לחלוטין, אחרי שנעצר בחשד לגניבת בדים, בעניין שבו סיבך אותו ברעט, שאף הוא נער צר או.

כעבור זמן נסע ברעט לחוף-לארץ ונעצר בלונדון באשמת הפצת דינרים ירדניים מוזיפים. אשתו, תמי, פנתה אז לצנטנר, לקבלת עזרה כספית עבור יצוגו

לביחו של אילן צנטנר הגיעו איומים טלפוניים על חייו ועל חיי בני-מישפחתו. כתוצאה מכך חששו לחייהם גם אחיו, אבנר צנטנר, ואשתו, חניתה, הנראים בתמונה.

איומים על המישפחה

שפליצה נהג לישון מדי פעם אצל אשתו, שנשארה להתגורר בוילה.

תמי מחכה לך!

אחרי שהתבהרה לו התמונה, פנה אילן צנטנר לעזרת אחיו, בעלה של הדוגמנית הוותיקה חניתה צנטנר. שני האחים נסעו לוילה של אילן, כדי לשוחח עם אשתו.

כאשר הגיעו לבית, גילו כי פליצה נמצא במקום. בשל כך החל אילן מדבר אל אשתו באנגלית, ששה שפליצה אינו שולט בה. הוא סיפר לה, כי רק עתה הבין מי הוא שגרם לכל הסיכסוך ביניהם, וכי אין לו ספק שפליצה מעוניין, באמצעות יחסיו איתה, להשתלט בעתיד על רכושה.

חמש שנים מאסר-עולם בגין רצח. אחרי שריצה 12 שנים רצופות בבית-הסוהר. עונשו הופחת פעמיים על-ידי נשיא הי מדינה, ובעיקבות ניכוי שליש מיתרת מאסרו, בשל התנהגות טובה, הוא יצא לחופשי בתנאים של אסיר ברשיון, ובי מעמד זה היה עליו להישאר עד ל-30 בספטמבר 1983.

הוא סיפר לצנטנר כי הוא למעשה חף-משע, וכי נעשה לו עוול גדול. התעשיין האמיד האמין לו, וניאות לטייע לו לשקם את חייו.

במשך הזמן נוצרו בין השניים יחסים ידידותיים, שהלכו והתהדקו. צנטנר נהג להזמין לעיתים קרובות את פליצה לוילה המפורארת שלו, והוא הפך שם לבן-בית. כך הוא גם הכיר את אשת מעבידו, ג'ניפר (ג'ני) צנטנר, בת ה-34, העובדת כמזכירה במישרתו של שר-המישפטים לשעבר,